

ANATOMIA HUMANA

EL VOL DEL VOLTOR

Jorge Bello

A la cantonada hi havia un local ocupat, i prou que funcionava com un casal de gent jove. Hi feien reunions, hi convidaven tothom, hi feien vida allà on abans només hi havia pols i rates, el banc.

A poc d'assabentar-me'n, amb l'excusa pueril, o senil, de regalar-los un aparell de música, hi vaig entrar. Vam xerrar una bona estona. Em van tractar correctament, nois i noies d'aspecte ben normal i d'idees ben clares.

M'explicaven que volien oportunitats, perspectives. Em deien que estaven segurs que encara és possible un món millor, més just i més ben repartit. Tota la raó del món.

Vaig veure que tenien les idees, i la sang, i la potència, i la força, i les ganes de fer, de començar, d'alçar el vol. El banc, però, no els deixaria fer perquè poc després s'estimaria més tornar el local a la pols i a les rates, que no pas donar-los una oportunitat.

Dins ja era tot prou net. Hi havia unes cadires i unes taules d'aspecte bancari, i sobretot hi havia llibres, tot de llibres en ús, ben posats sobre unes prestatgeries que també semblaven bancàries. Em va agradar, l'ambient era de confiança.

El local va romandre buit durant anys. Abans hi havia un banc. Buit, omplint-se de pols i de rates, fins on puc saber aquest local continua que és propietat d'un banc, o tal vegada d'un fons voltor, que és tres quarts del mateix. Tots dos fan especulació pura i dura, cruel i salvatge, tot i les persones, més enllà de les persones.

Un dia, aprofitant que no hi eren, van venir i van tancar portes i finestres amb gruixudes planxes de ferro, enganxades amb soldadura. No van buidar el local, sinó que el van ferrar amb tot el que hi havia a dins: mobles, llibres, roba, il·lusions, vida.

Els bancs van retenir com a botí un

“**No hi ha el dret de deixar-lo buit i tancat per pura especulació perquè això fa que el pis del costat sigui més car**”

gran conjunt de propietats, habitatges. Persones van acabar al carrer, habitatges van acabar al banc dolent, que per definició és un ens per a l'especulació.

Ara, els bancs van vendre els habitatges que tenien en cartera i que oferien per internet. A un preu molt inferior, els bancs van vendre aquests habitatges als fons voltor. Consulteu la premsa, si us plau. El preu de venda ha estat un 50 per cent inferior, i fins i tot un 75 per cent de descompte.

❖ **AQUESTS MILERS D'HABITATGES** continuen en venda a través dels mateixos portals d'internet, i encara que van canviar de mans a preu de ganga, continuen a la venda amb el mateix preu que abans. El negoci per al fons voltor és, per tant, gegantí. La maldat, també.

L'especulació és legal, però necessita la complicitat entre banquers i polítics. L'ocupació d'un local o un pis, buits per

mor de l'especulació, en canvi, no és legal, i sembla cosa escandalosa.

La cosa escandalosa, però, és el fet que els bancs van estimar-se més vendre milers d'habitatges a fons voltor, a un preu mínim, que no pas vendre o llogar aquests mateixos habitatges, a un preu igual de mínim, a les moltes persones que busquen habitatge.

Hi ha una maldat majúscula en la complicitat entre polítics i banquers per mantenir l'especulació.

L'especulació destrueix persones i famílies, ciutats, illes i pobles. Destruïx la confiança i la convivència social perquè fa que tot sigui cada cop més car, inaccessible. Fa que les diferències siguin cada cop més profundes.

Menorca i Barcelona són ben a dins d'aquesta espiral. L'autoritat li dona prioritat a l'especulació, a la qual protegeix legalment, alhora que margina ara el necessari, ara el vulnerable.

En el cas menorquí, prou que es veu que l'Illa ha perdut bona part de la capacitat d'atracció de persones i famílies, professionals, col·lectius que són prou necessaris, per manca de lloguers accessibles. És a dir, per mor de l'especulació, turística, immobiliària.

Aquesta especulació sembla que li agrada més a l'autoritat que no pas la perspectiva d'atraure les persones que Menorca necessita. D'això, se'n diu complicitat, i té nom i llinatges. I provoca comportaments incívics que són força comprensibles.

Si fos el cas, sí que jo mateix ocuparia un local buit, o un habitatge tancat per a l'especulació. És clar que ho faria de tal manera que fer-me fora fos difícil. Ningú és simple.

Ho faria perquè si no hi ha el dret d'ocupar allò buit, tampoc no hi ha el dret de deixar-lo buit només per fer-ne diners i encarir en conseqüència els habitatges dels voltants.

www.bello.cat / jordibell@gmail.com

LA COLUMNA

POLÍTICOS Y FERIAS

Juan Mestre García

Es difícil de explicar el motiu de tanta presència de polítics en las ferias turísticas. Ellos dicen que lo que quieren es apoyar al sector turístico, y eso está muy bien, pero resulta difícil de entender cuando la responsable turística balear, la vicepresidenta Bel Busquets, viaja a Berlín para decir que su departamento no gastará ni un euro en promocionar la temporada alta. Faltaría más. Cuando en contra de la versión oficial la bajada de reservas del mercado alemán se cifra entre un 13 y 25 por ciento, la consellera Busquets cree que sobran turistas en verano y por eso promociona la gastronomía y la cultura. Para eso no hace falta irse a Berlín, ni ella y todo su séquito, más la comitiva de los distintos consells, los principales ayuntamientos, y el Govern. Todo por un ojo de la cara que pagan todos ustedes para no conseguir ni un solo turista sino pura propaganda política. Para decir eso mejor quedarse en casa porque saldría más barato y no hace falta pagarle la paliza de volar durante dos horas y media a la capital alemana. Como también es mejor no moverse del despacho para irse a Berlín y decir que si no se aprueba la bonificación de los hijos discontinuos será por culpa del PP. Sí, el PP que no gobierna en ningún sitio es el culpable del tema de los hijos discontinuos. No es responsabilidad del Gobierno que ya lleva más de 100 días en el poder sino del partido que está en la oposición, que está en contra de la fórmula del decreto ley, que por cierto es la misma postura que tenía el PSOE cuando no gobernaba. Las ferias confirman que los políticos viven en su mundo, que no suele ser el mismo que el de los empresarios. Y lo peor es que ni lo saben.

Col·laborar i gaudir de la música

■ Des de l'Associació de Músics de Menorca fa uns mesos que treballam en la línia de tornar a la música el lloc que ocupa. Entre totes les aplicacions que té, és evident que, és un gran dinamitzador social. El fenomen del *tardeo* està provocant unes molèsties més que comprensibles al veïnat de Ciutadella de Menorca.

Encara que, sentim altre cop que la gent, erròniament, estigmatitza la música i la culpabilitza de l'incivisme. L'Associació en som totalment conscients de la problemàtica, i sempre ens hem mostrat oberts a ser participants en

la recerca d'una solució. Fa uns mesos ens vam presentar a l'Ajuntament de Ciutadella per tal de fer-los arribar la nostra intenció de ser una entitat col·laborativa en tots els aspectes que afectin, no tan sols directament, als músics.

Tenim clar que la solució es troba en mans de tots, que el treball en equip ha de servir per

arribar a un equilibri, a dies d'ara inexistents, entre esbarjo i conciliació veïnal. Sabem que Ciutadella de Menorca no es caracteritza per ser un municipi amb gran oferta musical però, ens agradaria que mentre es treballa per cercar la manera d'aconseguir un teixit real de treball pels músics, fòssim capaços de demostrar que sabem fer poble i respectar-nos.

És per això que demanem que els habituals, els nous i tots aquells que estan per venir, posin el seu gra d'arena per tal de millorar la convivència entre els que volem gaudir de la música i els que volen quedar a casa o simplement cerquen un altre tipus de diversió.

Confïem que, entre tots, farem

una Ciutadella millor i més cultural. Salut, paciència, respecte i música!

ASSOCIACIÓ DE MÚSICS DE MENORCA
• CIUTADELLA

A los políticos

■ Esta carta va dirigida a los políticos, principalmente a los del PP y PSOE, más que una carta es una pregunta y les rogaría que a través de este medio medio los máximos responsables respondan.

Tengo 61 años, estoy en el paro desde hace cinco, y debido a la edad nadie quiere contratarme, tengo casa propia, estoy divorciada,

con un hijo a cargo. Cobro cada mes 436 euros, ¿creen ustedes que con esto puedo vivir?

Cada año inundo la Isla con mi currículum, pero prefieren coger a gente joven aunque sea sin experiencia, ¿tienen preparado alguna ley para que los no tan jóvenes podamos trabajar? Hacen ustedes mucha campaña para que contraten a gente joven, que no está mal, ¿pero los que no somos jóvenes qué?

¿No valdría la pena una jubilación o una prejubilación?

No quiero insistir más, creo que las preguntas son claras y les ruego respuesta sencilla y clara.

JUAN CARLOS SEGUÍ NANTA
• SANT LLUÍS